

Partsika 2017

Tässä numerossa

Sisällylys ja toimitustiedot	2
Päätoimittajalta	3
Terveisiä lippukunnasta	4
Väistyvän päätoimittajan tervehdys	5
Ryhmät kaudella 2016-2017 ja yhteystiedot	6
Miten minusta tuli partiolainen	7
Noppaa heittämättä Jäämereen uimaan	8
Mitä partio on? (Partsika 1979)	10
Saippuaopperaa	12
Vartio nimeltä En mene!	13
Mukavia muistoja Kipsusta ja Valkeisilta	14
Historiikki (Partsika 1997)	16
Vuonna 1987 aika oli kypsä yhteislippukunnalle	18
Parkanon vahvistukset Porin testikuvassa	20
Oli synkkä ja myrskyinen yö... ..	21
Valokuvia kauden tapahtumista	22

Partsika 2017

Julkaisija Kipinäpartio ry

Päätoimittaja Niina Martikainen

Painatus Mainostoimisto Säkä, Parkano

Etukansi: Sudenpennut Juho Törmä ja Olli Martiskainen Kettujen kevätretkellä Valkeisissa 18.4.17, kuva Niina Martikainen.

Takakansi: Adventtikalenterimyyntiä S-Marketilla marraskuussa 2016, kuvassa Markus Kuivanen, Emilia Piilola, Miika Kuivanen, Jenna Harju ja Nella Reko, kuva Niina Martikainen. Steel Hawksin vaellus Birgitan polulla syyskuussa 2016, kuvassa Juha-Matti Juusenaho, Arttu Koskinen ja Tommi Silvennoinen, kuva Teemu Martikainen.

Pääkirjoituksen ja tervehdysten kuvat: Niina Martikainen, kuva Teemu Martikainen, Juhani Haapakoski, kuva Niina Martikainen, Minna Toriseva, kuva Ari Rosenberg.

Kipinäpartion 70-vuotisjuhlalogo: Teemu Martikainen

Päätoimittajalta

Tämä Partsika on Kipinäpartion 70-vuotisjuhlanumero, ja lippukunnan menneisyys näkyy sen vuoksi sisällössä vahvasti. Yleensä lehdessä on ollut laajasti kertomuksia vuoden tapahtumista. Tällä kertaa mukana on useita nykyisten ja entisten partiujohtajien muisteloita heidän partiotaipaleeltaan sekä muutama vuosikymmenten takaisten Partsikoiden juttukin. Juhlavuonna olemme halunneet tuoda esiin siis myös historiaa, kauden 2016-2017 tapahtumiakaan toki unohtamatta.

Tähän asti päätoimittajana etäältä toiminut Minna Toriseva siirsi lehden vetovastuun syksyllä minulle, sillä katsoimme, että lehden toimittaminen on helpompaa, kun päätoimittaja on Parkanossa. Koska varsinaiselta ammatiltanikin olen toimittaja, siirto sopi oikein hyvin. Tarkoitus on tästä eteenpäin edelleen kehittää lippukuntalehteä ja jatkaa sen ilmestymistä vuosittain.

Suuri kiitos Minnalle hänen tähänastisesta viitseliäisyydestään. Tämän viestin kapula on nyt siirtynyt häneltä seuraavalle, ja teen parhaani viedäkseni sitä kunnialla eteenpäin.

Oma partiotaipaleeni on tähän mennessä lyhyt. Lähdin mukaan kolme vuotta sitten, kun lippukunnassa tarvittiin lisää aikuisia johtajia. Pari ensimmäistä vuotta toimin seikkailijoiden ryhmässä ja viime vuoden sudenpentulaumassa. Olin oman poikani Teemun kautta ollut tavallaan mukana toiminnassa jossain määrin jo noin seitsemän vuotta, ja Kipinäpartion väki oli sikäli jo ennestään tuttua. On kuitenkin eri asia toimia vain lapsen harrastuksen tukijana ja kuljettajana kuin olla itse järjestämässä tapahtumia ja koloiltoja. Yllättävän monenlaiseen toimintaan pääsee osallistumaan, kun lähtee partiujohtajaksi.

Antoisimmiksi kokemuksiksi tähän asti voin nimetä lippukunnan omat leirit ja teltassa nukkumisen. Varsinkin pari vuotta sitten talvileirillä telttayö oli unohtumaton, kun edellispäivän lähes suojasää muuttui yön aikana 28 asteen pakkaseksi. Erään kipinävuoron aikana toisesta teltasta alkoivat loppua puut, ja Anita Niemenmaa lähti äkkiä halkomaan lisää klapeja.

Kirveellä hakkaaminen kovassa talvipakkasessa kaikuu kuin laukaus, ja pilkkomission jälkeen tuskin kukaan enää nukkui. Parempi toki kuitenkin valvoa kuin palettua. Anita sai tästä tittelikseen Yöpuunhakkaaja, ja minulle uutena partiolaisena nimitys yhdistyi nimenomaan häneen. Alun perin kuitenkin Yöpuunhakkaajia olivat silloiset seikkailijat, nykyiset Sudet, jotka lähtivät keskellä yötä hakkaamaan puita syysleirillä otsalampun valossa, koska eivät saaneet unta ja hakkaaminen oli heistä kivaa. Kuulemma myös tällöin koko leiri heräsi. Näin syntyy siis partiolegendoja ja jopa jatkumoa. Kukahan seuraavaksi pilkkoo puita yöllä?

Tässä lyhyt oma kokemukseni muiden, pitempään mukana olleiden kirjoittamien muisteloiden alustukseksi. Toivon kaikille antoisia hetkiä sekä tämän lehden parissa että edelleen jatkossa myös partiossa!

Terveisiä lippukunnasta

Vuosi 2017 on monella tapaa merkittävä vuosi. Suomi 100 vuotta, Parkano 150 vuotta ja Kipinäpartio 70 vuotta. Parkanon Partiopoijat -lippukunta perustettiin vuonna 1947. Vuonna 1987 Parkanon Partiopoijat ja tyttölippukunta Parkanon Kipinät yhdistyivät ja siitä asti matkaa on taitettu yhteislippukunta Kipinäpartiona.

Viime partiovuodesta kaikki muistavat varmasti Roihuun. Ellei, niin naputtelepa Google-hakuun Roihu, niin löydät valtavasti erilaista materiaalia aiheesta. Roihuan oli oikeastaan koko vuoden 2016 kestänyt tapahtumien ketju, jonka kohokohtana oli Suomen Partiolaisten seitsemäs suurleiri Roihu 2016. Lippukunnastamme osallistui leirille lopulta 16 partiolaista. Kaikkiaan Evon metsiin pakkautui 17 000 partiolaista 45 eri maasta. Leiri oli historian suurin, ja se täytti nykyisen leirialueen ääriään myöten.

Kuten mainittua, Roihu-vuosi piti sisällään paljon muutakin kuin pelkän suurleirin. Keväällä sudenpentukilpailut käytiin Jämällä Roihuun hengessä. Kesäkuussa lippukuntamme sudenpentu ja seikkailijat olivat omalla Kokko-kesäleirillään Metallin majalla. Syyskuussa alueemme järjesti Amazing Scout -tapahtuman Ikaalisissa, joka niin ikään oli osa Roihu-vuotta. Kaiken kaikkiaan vuosi 2016 tarjosi monia unohtumattomia ja ennen kokemattomia elämyksiä.

Tämä vuosi on viime vuoteen verrattuna rauhallisempi, sillä mitään suurtapahtumia ei ole. Pääsemme keskittymään enemmän lippukuntamme omaan toimintaan. Sikäli juhluvuotemme osuu hyvään rakoon, ja pyöreitä vuosiamme juhlistava juhlaleirimme kesäkuussa pääsee arvoiseensa asemaan. Leiri on luonnollisesti omalla majallamme Erävalkeassa, ja sen aikana järjestetään juhlatilaisuus, jonne kaikki nykyiset ja entiset partiolaiset sekä partion ystävät ovat tervetulleita.

70-vuotiaalla lippukunnallamme menee mukavasti. Meillä on ryhmiä kaikissa ikäkausissa sudenpennuista vaeltajiin. Lippukunnan oman toiminnan lisäksi osallistumme vuosittain alueemme ja partiopiirin tapahtumiin aktiivisesti, mikä on tärkeää, sillä pienen lippukunnan resursseilla ei pystytä järjestämään niin monipuolista partiota kuin yhteistyötä tekemällä.

Haasteena meillä, kuten kaikilla muillakin maaseutumaisilla paikkakunnilla toimivilla lippukunnilla, on pula nuorista. Useimpien nuorten tie vie maailmalle juuri siinä iässä, että heille alkaa olla lippukunnassa vastuuta ja mielenkiintoisia tehtäviä tarjolla. Tämän johdosta meilläkin vastuuta lippukunnan toiminnasta kantavat aikuiset.

Mutta partio on siitä hyvä harrastus, että milloinkaan ei ole myöhäistä aloittaa. Partiossa aikuinen tekee tärkeää vapaaehtoistyötä lasten ja nuorten kasvattamisessa vastuuntuntoisiksi ja aktiivisiksi kansalaisiksi.

Juhani Haapakoski
lippukunnanjohtaja

Väistyvän päätoimittajan tervehdys

Olen kirjoittanut ja ollut päätoimittajana erilaisten partiolehtien toimituksessa vuodesta 1997. Niinpä vuosi 2017 on nyt juhlavuosi myös henkilökohtaisessa partiotapaileessani tältä kantilta katsottuna, kaikkien muiden juhlavuosien lisäksi.

Partiojournalismin pariin päädyin aika sattumalta opiskeluaikoina, kun silloisen Satakunnan partiopiirin lehti etsi toimitukseensa lisää tekijöitä. Aika nopeasti otin myös Piiri-Nallen päätoimittajan pestin vastaan ja sitä hoidinkin Satakunnan ja Varsinais-Suomen partiopiirien yhdistymiseen saakka. Jonkin aikaa jatkoin myös yhdistymisen jälkeen nykyisen Repolaisen toimituksessa ja vuonna 2012 ryhdyin Partsikan päätoimittajaksi.

Tässä lehdessä en enää ole samalla panoksella mukana kuin aikaisemmin, sillä syksyllä päätimme uudistaa Partsikaa ja samalla sovimme Niina Martikaisen kanssa päätoimittajavaihdoksesta. Partsika on kehittynyt muutaman viime vuoden aikana hauskaksi vuosikatsaukseksi Kipinäpartion toiminnasta, vaikka lehti oli jo monta vuotta pois kuvioista kokonaan. Ensimmäinen Partsika ilmestyi muuten vuonna 1976, joten lippukuntamme lehdellä on aika pitkä historia, jota kannattaa ylläpitää. Perinteet eivät kuitenkaan velvoita jämähtämiseen, asioita kannattaa aina silloin tällöin päivittää ja uudistaa.

Koska tässä on kyseessä historiallinen Partsikan numero, niin pieni oman partiotapaileen historiapläjäys sopinee kuvioon. Kipinäpartioon liityin jäseneksi ekaluokkalaisena vuonna 1984, todennäköisesti siksi, että niin moni muukin tyttö samalta luokalta liittyi partioon. Toimin aktiivisesti partiossa koko Parkanossa asumiseni ajan: vartionjohtajana, laumanjohtajana ja lippukunnan hallituksessa sekä sihteerinä.

Jos mitään partioon liittyvää ohjelmaa ei ollut lippukunnan nimissä tarjolla, kävimme omalla partiokaveriporukalla viettämässä viikonloppuja Kipsun majalla. Leirejä, kisoja, vaelluksia, retkiä ja muita erilaisia tapahtumia; olen osallistunut lukuisiin ja useita ollut myös järjestämässä. Paljon on kertynyt hauskoja muistoja, elämyksiä ja kohtauksia ihmisten kanssa vuosien aikana. Ne hieman ikävämmätkin kokemukset on jo aika kullannut meheviksi selviytymistarinoiksi.

Neljänkymmenen vuoden aikana Partsika on muuttunut partion muun elämän mukana. Ihmiset vaihtuvat, uusia partiolaisia liittyy mukaan ja vanhat jäävät "lomalle" pesteistään, niin tänäkin vuonna.

On ollut ilo tehdä lehteä kanssanne. Kiitos ja kohdataan jossain huivi kaulassa tai ilman!

Partiovasemmalla

Minna Toriseva

Ryhmät kaudella 2016-2017

Ketut-sudenpentulauma

akelat: Tommi Silvennoinen, Anita Niemenmaa ja Niina Martikainen, akelan apulaiset: Miika Kuivanen ja Veeti Impponen, akeloiden apuna myös sudenpentujen vanhempia

Seikkailijajoukkue: MC Lumiukko-vartio, Mustikat-vartio ja Omenat-vartio

sampo: Taru Haapakoski, vartionjohtajat: Jesse Rintala, Samuli Silvennoinen

Sudet-tarpojavartio

luotsi: Juhani Haapakoski, vartionjohtaja: Teemu Martikainen

Huuhkajat-samojavartio

luotsi: Mauri Kuivanen, vartionjohtaja: Juha-Matti Juusenaho

Steel Hawks -vaeltajavartio

luotsi: Tommi Silvennoinen

Yhteystiedot

Hallitus (Johtajaneuvosto) Varsinaiset jäsenet

Lippukunnanjohtaja, kalustonhoitaja

Juhani Haapakoski
juhani.haapakoski@gmail.com
040 574 8902

Lippukunnanjohtajan apulainen, Valkeisten kiinteistöhoitaja

Mauri Kuivanen
mauri@kuivanen.net
040 747 8675

Sihteeri

Anita Niemenmaa
anita.niemenmaa@gmail.com
050 411 6800

Taloudenhoitaja, jäsenrekisterinhoitaja

Taru Haapakoski
taru.haapakoski@takoma.fi
040 587 5695

Akela

Tommi Silvennoinen
tommi.silvennoinen1@hotmail.com
046 876 2143

Vanhempain edustaja

Sanna Törmä

Varajäsenet

Juha-Matti Juusenaho
Samuli Silvennoinen
Jesse Rintala
Oskari Viitaharju

Muut pestit

Lippukuntalehden päätoimittaja

Niina Martikainen

Lippukunnan postiosoite

Kipinäpartio ry.
c/o Juhani Haapakoski
Myllykatu 10 A 2
39700 Parkano

Kotisivu www.kipinapartio.fi

Instagram #kipinapartio

Miten minusta tuli partiolainen

Tulin mukaan partioharrastukseen vasta aikuisena, yli kaksikymmentä vuotta sitten, reilusti yli kolmekymppisenä, kun kolme lastani aloittivat partion kukin vuorollaan.

Jotenkin päädyin "apukädeksi" poikani sudenpentulaumaan, ja siitä se sitten lähti.

Toki olen tykännyt luonnossa olemisesta ja liikkumisesta lapsesta lähtien, ja omienkin lasten kanssa käytiin usein metsä- ja marjaretkillä ja muutenkin liikuttiin luonnossa ympäri vuoden.

Ensimmäinen leirikokemukseni oli heti vähän isompi leiri eli Nalle-leiri Kokemäen Pitkäjärvellä kesällä 1997, jonne matkasin sudenpentulaumamme ja johtajien kanssa.

Nukuimme isossa PJ-teltassa, jollaisessa en ennen ollut nukkunutkaan. Onneksi oli kesä ja lämmin ilma.

Leiri kesti muutaman päivän ja puuhaa riitti joka hetki niin, ettei ainakaan aika tullut pitkäksi.

Mieleenpainuvuin oli ehkä kuitenkin leirin iltanuotio, järvenrannalla, johon koko leirin väki kokoontui ohjelman, laulujen ja partiohuutojen merkeissä. Tunnelma oli mahtava himmenevässä illassa.

Tuon leirin jälkeen on ollut monia, monia leirejä ja jokainen on omalla tavallaan jäänyt mieleen ja kartuttanut kokemuksia.

Jossakin vaiheessa minut valittiin lippukunnan sihteeriksi ja olen sitä edelleen. PJ-koulutuksen suoritin muutama vuosi sitten.

Vuosien varrella olen ollut sudenpentulaumojen ja seikkailijavartion johtajana.

Tällä hetkellä olen sudenpentulauman johtaja eli akela.

Uusia partiokokemuksia odotellen

Anita Niemenmaa

Kuvassa on kaikkien aikojen ensimmäisen Partsiikan kansi vuodelta 1976, jolloin sen tekeminen aloitettiin Parkanon Kipinöiden ja Parkanon Partiopoikien yhteisvoimin. Välillä katkolla ollut ja epäsäännöllisesti ilmestynyt lehti täytti viime vuonna 40 vuotta.

Norjan puolella sumu roikkui niin alhaalla, että tunturin lakea ei näkynyt.

Noppaa heittämättä Jäämereen uimaan

Steelhawks' roadtrip Norjaan 16.-19.6.2016

Viime kesän alussa lähdimme ajoreissulle, jonka alkuperäisenä suunnitelmana oli heittää reitistä noppaa ja katsoa mihin tie vie. Käännyttyämme ensimmäisestä liikenneympyrästä 180 astetta päätimme kuitenkin itse valita suunnan pohjoiseen. Matkan aikana vain kolme viidestä oli ajokunnossa, sillä kahdella ei vielä ollut ajokorttia.

Reissulla mukana olivat samoajat Teemu Martikainen, Severi Raittila, Arttu Koskinen, Juha-Matti Juusenaho ja luotsi Tommi Silvennoinen.

Päivä 1

Lähtö torstai-iltana tarkoitti sitä, ettei ensimmäisen päivän matkatavoite ollut kovinkaan kunnianhimoinen. Pirunpesällä koukkaaminen jäi laihaksi käynniksi kuopan katsomismaksun vuoksi, ja koska yölläkään ei tehnyt mieli ajaa, otimme kurssin Tuuriin katsomaan Keskisen kyläkauppaa. Kaupan kiertämisen jälkeen

ja yöpymisluvan saatuamme pystytimme teltan, ja illalla paistoimme vartaita.

Päivä 2

Seuraava leiriytymispaikka oli Tommin siskon luona Kemissä, joten matkaan lähdettiin jo aamusta. Jaloittelutaukoja toki kertyi, mutta päivä sujui mutkattomasti.

Perillä pääsimmekin saunomaan ja varastoon oikeille patjoille nukkumaan, ja totta kai Haaparannassa piti käydä karkkikaupassa. Kertakäyttögrilleillä tehtiin pekoniherkkusieniä, lihaa ja kasviksia, ja lopputulos oli hyvä lievästä polttonesteen mausta huolimatta.

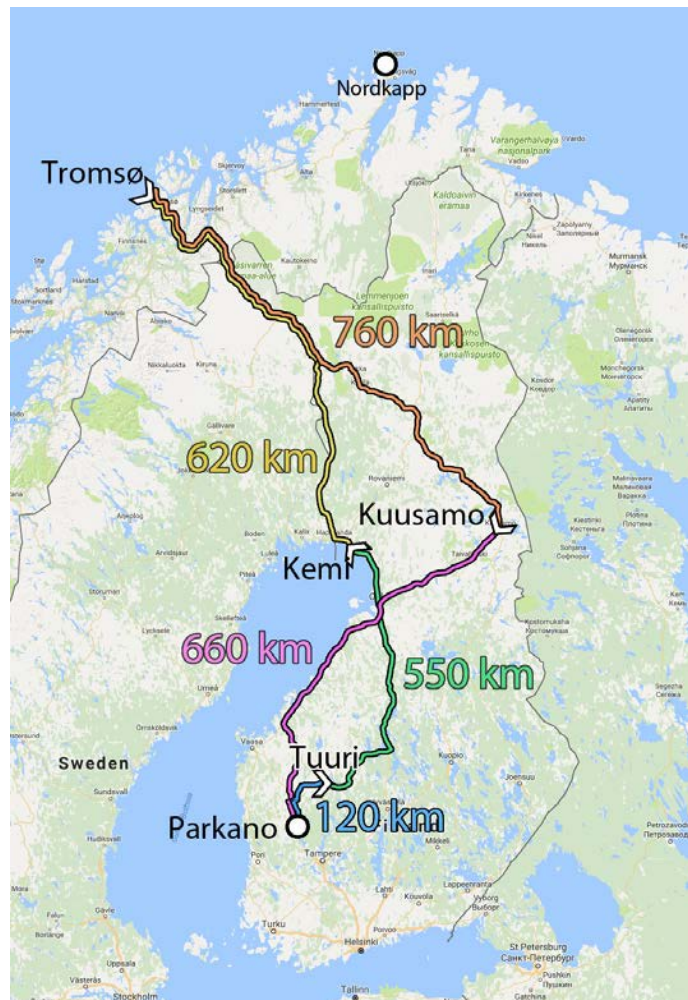
Päivä 3

Aluksi suunnitelmana oli lähteä käsivarren kautta Norjan huipulle Nordkappiin, mutta koska kilometrejä olisi kertynyt yli tuhat ja takaisinkin pitäisi päästä, valitsimmekin kohteeksi Tromssan

Severi Raittila on valmiina uimaan. Autossa Arttu Koskinen.

Reissu kulki reittiä Parkano-Tuuri-Kemi-Tromssa-Kuusamo-Parkano. Kuvassa myös kunakin päivänä ajetut kilometrit.

(Tromsø). Kävimme viimeisillä ostoksilla käsivarren kärjessä, teimme purilaisia Kilpisjärven rannalla ja sitten lähdimme Norjaan.

Mutkaisen tien, maanalaisen liikenneympyrän ja Juha-Matin vessatauon kautta päädyimme Tromssan pohjoispuolelle keskelle vuonoja, ja kun huono musiikkimakuni oli loppuun kulutettu, aloimme etsiä yöpymispaikkaa.

Koska kenelläkään meistä ei ollut Norjan kruunuja leiripaikkaa varten, pystytimme teltan merenlahden perukoille Tromvikista kaakkoon. Illan ohjelmaan kuului ruoanlaittoa, kivien keräämistä ja Jäämeressä kastautuminen.

Päivä 4

Paluu Parkanoon ei käynyt suorinta reittiä. Päätös jäädä viimeiseksi yöksi Kilpisjärvelle tarkoitti matkaa kohti itärajaa, ja vaikka päivämatka oli reissun pisin, paljoakaan ei tapahtunut. Teimme

tosin jälleen tuttavuutta poroihin, jotka tien tukkoina olivat jo aiemmin saaneet sopimattoman lempinimen.

Kilpisjärvellä pääsimme lyhyen odotuksen jälkeen nauttimaan leirintäalueen mukavuuksista, ja ilta sujui mukavasti leväten.

Päivä 5

Kaikilla oli viimeisenä päivänä jo kotiinpaluu mielessään, joten liikaa sivuraitteita ei koluttu, vaikka koukkasimme Severin enon grillillä syömässä.

Kuten yleensäkin reissuilla, paluu tuntui menevän nopeasti. Loppumatka Kalajoeltakaan ei enää tuntunut erityisen pitkältä, ja Parkanossa olimme seitsemän aikaan illalla.

**Teemu Martikainen
teksti ja kuvat**

MITÄ PARTIO ON ?

Tätä kysytään varmasti usein sinulta, partiolainen. Kysyjiä ovat kaverit, omat vanhemmat ja tuttavat. Voit vastata parhaiten kertomalla, mitä olet itse kokenut.

Muistat leirit. Niiden aikana olet oppinut monia asioita; kätevyyttä leiri töinä, suunnistusta ja luonnontuntemusta. Päivystäjän ja kokin tehtäviä hoitaessasi olet saanut harjoitusta itsenäisessä tehtävien hoitamisessa. Leirillä olet huomannut sen, kuinka yhteiset kokemukset muokkaavat leiriläisistä yhtenäisen joukon, josta eroaminen leirin päättyessä tuntuu vaikealta.

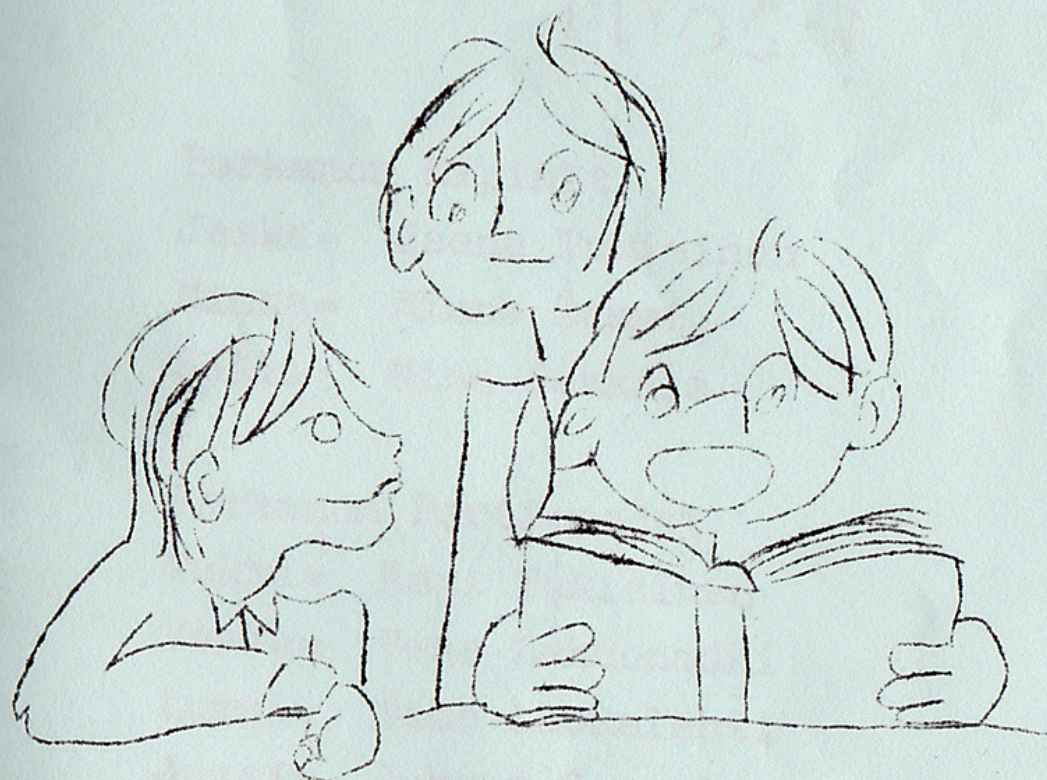
Vartion ja lippukunnan retket ovat hyviä, ja erityisen antoisia, kun ne on ennalta suunniteltu. Silloin opitaan retkeilytaitoja ja tutustutaan kotiseutuun.

Ensiapu-, viestitys- ja kanoottikursseilla opituista taidoista on hyötyä ehkä koko elämän ajan,

Vartion kokouksissa ja harjoituksissa olet oppinut partiotapoja, kehittänyt kätevyttäsi askartelutehtävissä sekä huomiokykyä leikeissä. Muistat erityisen hyvin ne kokoukset, joissa on ollut jotain uutta ja jännittävää ja joissa kaikilla on ollut tehtäviä.

Lippukunnan kilpailuissa olet joskus menestynyt hyvin, joskus heikommin. Hyvä yritys on kuitenkin aina antanut tyydytyksen tuntua. Juhliin, kokouksiin ja yhteisiin tilaisuuksiin on kokoontunut paljon partiolaisia ja siitä on jäänyt mukavia muistoja. Partio on kokemuksia. Sen oppii tuntemaan elämällä siinä itse mukana.

Klupu

Tämän tekstin kirjoitti Parkanon Partiopoikien lippukunnanjohtaja Kauko Volotinen ja se julkaistiin Partsikassa vuonna 1979.

Markus Kuivanen jäi loukkuun Turun Kakolassa. Kuva: Henri Lehojärvi.

Saippuaopperaa

Tarpojaikäkauden partio-ohjelma koostuu neljästä puoli vuotta kestävästä tarpostä. Jokaisessa tarrossa suoritetaan tarpon teemaan liittyviä aktiviteetteja, jotka valmistavat tarpojavartiota tarpon huipentavan majakan valloitukseen. Majakka on siis tarpon päätöstopahtuma, jossa vartio pääsee yhdessä testaamaan oppimiaan taitoja käytännössä.

Partiopiirimme (Lounais-Suomen Partiopiiri ry) järjestää puolen vuoden välein majakoita. Syksyllä 2016 vuorossa oli Yhteiskunta-majakka. Sudet aloittivat kyseisen tarpon suorittamisen

kolmantena tarpponaan, yhtenä syynä juuri mahdollisuus osallistua tähän majakkaan.

Saippuaoppera-majakka 25.–26.11.2016 Turussa tutustutti Susia muun muassa Kakolan entiseen vankilaan ja yhteiskunnallisiin asioihin. Teemaan sopi myös hyvin matkustustapa. Viisi Sudet-vartion jäsentä kokoontui perjantaina Parkanon rautatieasemalle. Sieltä matka taittui junalla, Tampereella vaihtaen Turkuun. Paluumatkan vartio puolestaan teki Onnibussilla, jälleen vaihtaen Tampereella.

Väsynyt tarpoja Henri Lehojärvi rankan työllän jälkeen. Kuva: Lauri Mäkipää.

Lauri Potila ja Henri Lehojärvi löytävät Turun ortodoksisen kirkon. Kuva: Markus Kuivanen

Vartio nimeltä En mene!

Olen ollut partiolainen jo monia vuosia. Aloitin perinteisesti sudenpentuna, ikää lienee ollut silloin 7-8 vuotta. Siitä saakka olen ollut mukana kuvioissa, pois lukien muualla vietetyn opiskeluajan. Lippukunnassa olen ollut monessa erilaisessa roolissa sudenpennusta lippukunnanjohtajaan. Satakunnan piirissä olin vuoden pari erätaitojaoksessa... tai vastaavassa mukana. Siitäkin on jo parikymmentä vuotta aikaa.

Nykyään toimin Kipinäpartion hallituksessa, apulaislippukunnanjohtajana, kämppäisäntänä sekä samoajaluotsina. Kiinnostus ja innostus partioon on säilynyt siis jo pitkään mielekkään toiminnan sekä hyvien "tyyppien" vuoksi.

Partio on opettanut paljon taidollisesti mutta myös henkisesti. Monen monta hienoa muistoa on tarttunut pääkoppaan, jotkut jopa kroppaan. Viime vuonna hienoja kokemuksia tuli Roihulta sekä syyskisoista.

Yksi leirikokemus kaukaa menneisyydestä on jäänyt hauskuudessaan mieleen.

Olimme syysleirillä Vahojärven leirikeskuksesta. Vuotta en muista, mutta olin jotakuinkin seikkailijaikäinen, joita silloin kutsuttiin vartiolaisiksi. Leirinjohtajana toimi muistaakseni Tukki.

Leirin aluksi kokoontuimme lippuaukealle puolikaareen lipunnostoa varten sekä kuulemaan tärkeitä ohjeita. Totta kai leiri hiukan jännitti. Viikonlopuksi oli varmasti monenlaista uutta taitoa opittavana, ja lauantai-illan perinteinen disco oli jo kaikkien mielessä.

Puolikaareessa kuuntelimme ohjeita ja lopuksi saimme tehtäväksi keksiä leirin ajaksi vartiollemme nimen. Karhukopla taisi olla vartiomme nimi muuten, mutta leirin ajaksi piti keksiä uusi. Saattoi olla, että meille annettiin joku teema, johon nimen tuli sopia.

Aikaa vartion nimen keksimiseen ei

annettu paljoa, ja ei aikaakaan, kun toisesta päästä puolikaarta leirinjohtaja alkoi kyselemään vartioiden nimiä. Meillä oli ilmeisesti joku tosi nokkela nimi mielessä, kun vuoromme kertoa vartiomme nimi tuli.

Yhden joka vartiosta piti astua puolikaaresta vartion eteen ja kertoa leirin ajaksi valittu vartion nimi. Joukossamme alkoi hirveä töniminen ja kuhina, kun kukaan ei halunnut mennä kertomaan nimeä. Olisikohan ollut ujoutta tai keksityn nimen epämääräisyyttä ja nokkeluutta, ettei kukaan uskaltanut astua sitä kertomaan.

Aikamme siinä tönittiin ja lopulta leirinjohtaja käskytti "Joku tulee NYT kertoon sen vartion nimen!" Taidettiin siinä kimpassa tönäistä meistä yksi eteenpäin ja samalla hän huudahti "En mene!".

Siitä alkaen, koko leirin ajan meidän vartio oli nimeltään En mene! Siitä riitti hauskuutta koko leirille. Muistaakseni oli pikkaisen hankalaa tehdä juttuja, joissa pyydettiin tekemään jokin asia tai esine, joka kuvasi vartiomme nimeä. Mutta nimi ei ainakaan jäänyt epäselväksi, oli lyhyt ja helppo muistaa. Ja tapahtuma jäi mieleen, näinkin pitkäksi aikaa.

Mauri Kuivanen

Mukavia muistoja Kipsusta ja Valkeisilta

Betonimuuntaja Luomansuuntien varressa maamerkinä matkalla Valkeisille.

Tie kapenee entisestään. Saavun "parkkipaikalle" metsän laitaan, josta lähtevät pitkospuut. Leirillä ovat minua vastassa Klupu ja Ysi, kaksi pitkän linjan partioveteraania. He toivottavat minut leirille tervetulleeksi. Olin muutama päivä sitten aloittanut opiskeluun kuuluvan kesäharjoittelun Parkanon seurakunnassa. Ysi sanoi: "Voit nukkua sisällä tuossa tuvan penkillä, siinä on hyvä oikaista." Leirin aikana vaelsimme Tukin johdolla Valkeisilta Kipsuun. Erityisesti muistan isojen ojien vaivalloiset ylitykset. Perille kuitenkin päästiin. Näistä hetkistä alkoi minun partiohistoriani Parkanossa.

Syksyllä 1979 aloitin Parkanon seurakunnan nuorisonohjaajana. Toisena työpäivänäni oli kololla koolla lippukunnan hallitus ja minut toivotettiin lämpimästi tervetulleeksi mukaan lippukunnan toimintaan. Arja ja Hannu Pihlaja luotsasivat silloin lippukuntia. Toiminnassa oli kaksi eri lippukuntaa: Parkanon Partiopoijat ry ja Parkanon Kipinä ry.

Elettiin aikaa, jolloin mietittiin lippukuntien yhdistämistä, ja mikä lippukunnalle laitettaisiin nimeksi. Päätettiin ottaa molempien lippukuntien nimistä jotakin, ja niinpä uudeksi nimeksi tuli Kipinäpartio Parkano. Myös uusi lippu ja huivimerkki tarvittiin. Suunnittelija löytyikin omasta lippukunnasta.

Lippukunnalla oli myös kaksi majaa, Erä-Valkea ja Kipsu, joiden molempien eteen partiolaiset ja partiotyön ystävät olivat tehneet paljon työtä.

Ensimmäisellä leirillä Kipsussa ollessani sain tehtäväksi järjestää maasto-ohjelmaa vartioikäisille. Tehtävän nimeksi tuli "Matka Maahisten ja Vetehisten valtakuntaan". Laitoin rastipisteitä lähellä oleville saarille aina Ruumissaaren läheisyyteen asti. Matkaa tehtiin veneillä ja kanooteilla. Yllätyksekseni huomasin,

Salme Kuukkaa, silloista Lähdekorpea, haastateltiin Ylä-Satakunnassa lokakuussa 1984.

että monesta saaresta löytyi poltetun nuotion jälkiä ja niiden vierestä hyvin tutun näköisiä paanunpalasia, ikään kuin Kipsun liiteristä lähteneitä.

Leirejä ja monenlaisia kokoontumisia järjestettiin Kipsussa. Eräänä aamuna töihin tullessani sain kuulla, että "niin se Kipsukin sitten paloi, mutta taisi olla hyvää onnea, että ei tullut henkilövahinkoja". Pieni metsäpalo siellä oli ollut, muutama puu hiiltyi ja telta sekä joitakin leitarvikkeita paloi. Onneksi ei kuitenkaan sen isompaa. Palon syytymissyä jäi arvoitukseksi.

Vuoden 2000 alkupuolella huomattiin, että lippukunnalla ei ole resursseja ylläpitää kahta majaa. Oli aika luopua

PARTSIKA

n:o 2, joulukuussa 1985

Kipsusta ja keskittää leiritoiminta Valkeisille.

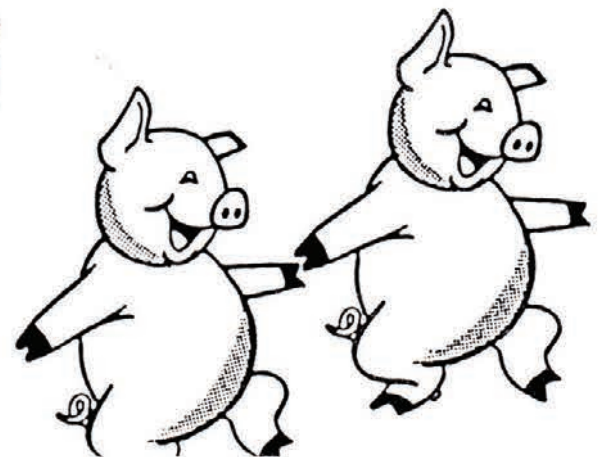
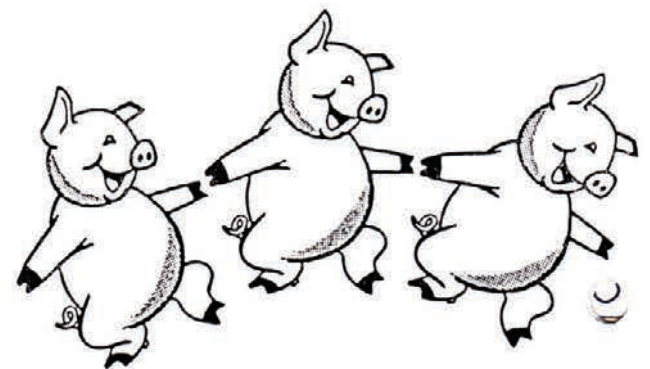
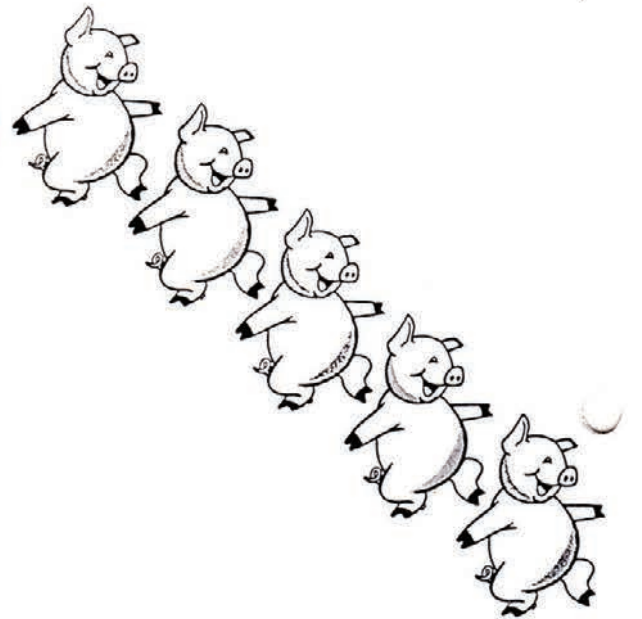
Ensimmäinen leiri Valkeisilla on jäänyt myös lähtemättömästi mieleeni. Leirille tullessani minulle sanottiin: "Lähin puhelin on tuosta 3,5 kilometriä tuohon suuntaan." Kun seuraavana vuonna menin jälleen leiriä pitämään, oli silloin mukana 3,4 kiloa painava NMT-puhelin, jonka olin puhelinyhtiöltä hakenut lainaan. Siinä se oli Valkeisen isolla pöydällä. Vieläkin mieleeni palaa vahva turvallisuuden tunne jonka puhelin toi: voisimme soittaa leiriltä, jos apua tarvitsisimme. Sitä me yhdessä johtajiston kanssa ihmettelimme.

Seurakunnan ja partion yhteisenä toimintana aloitimme kynttilöiden viennin itsenäisyyspäivän iltana sankarihaudoille. Kynttiläkulkue sankarihaudoille, pieni kynttilän liekki joulukuun illassa, loi valoa hautausmaalle. Erityisesti tähän suureen juhluvuoteen 2017, jolloin vietämme Suomen 100-vuotisjuhluvuotta ja lippukunnan 70-vuotisjuhluvuotta, kynttiläkulkue sopii mielestäni todella hyvin. Toivottavasti tuo pieni ele jatkuu tulevaisuudessakin. Muistuttakoon se oman maamme historiasta ja myös parkanolaisesta partiohistoriasta, joka alkoi sotien jälkeen ja jonka edelleen jatkuu uusin tavoin ja toiminnoin.

Lähtiessäni Parkanosta sain lippukunnalta lahjaksi partioasuun puetun itse valmistetun pupun. Pupu muistuttaa minua edelleen Kipinäpartiosta ja monista hauskoista yhdessä elettyistä hetkistä. Lapset, jotka aloittivat partiopolkuunsa minun ollessani Kipinäpartiossa, ovat ajan myötä varttuneet vastuullisiksi aikuisiksi ja myös lippukuntaan vastuunkantajiksi.

Lämpimät onnittelut 70-vuotiaalle Kipinäpartiolle! Siunatkoon Taivaallinen Isä Kipinäpartion toimintaa ja siinä mukanaolevia.

Salme Kuukka

HISTORIIKKI

Ensimmäinen kosketus partiotoimintaan Parkanossa oli Pohjois-Satakunnan partioveikkojen perustaminen vuonna 1936. Lippukunnanjohtajana toimi Tarmo Markkula. Lippukunnalla oli vartiot Linnankylässä sekä keskustassa. Lisäksi toiminnassa oli vanhempainneuvosto. Vuonna 1937 pidettiin ensimmäiset vartionjohtaja kurssit, joissa oli kouluttajat piiristä ja Suomen Partiopoikien Liitosta. Samana vuonna oli myös Satakunnan partiopiirin talvileiri, joka pidettiin Kihniön Käskyvuorella. Vireästi alkaneen toiminnan katkaisi sota, jossa myöskin partiolaiset saivat antaa uhrinsa.

Parkanon partiopojat aloitti toimintansa vuonna 1947. Liikkeenharjoittaja Paavo Manninen kokosi joukon poikia ja perusti lippukunnan. Toiminta käynnistyi hyvin virkeästi, vaikka kaikki pojat olivat aloittelijoita partiotaipaleella. Kesällä 1948 Parkanon pojat osallistuivat jo Suomen Partioaikajärjestön suurleirille Vierumäelle. Ensimmäinen lippukunnan pöytäkirjoista löytyvä kokous pidettiin 30 päivä syyskuuta vuonna 1948. Kokouksessa oli 44 osanottajaa, joista 12 oli uusia jäseniä. Nämä tulokkaat 'katettiin' partiolaisiksi Pyhän Yrjön kasteella.

Samaan aikaan poikien kanssa perustettiin tyttölippukunta Parkanon Virkut johtajanaan Tuula Manninen. Lippukunnilla oli paljon yhteistä toimintaa. Lippukunnat olivat ns. ruskeita partiolaisia.

Näiden lippukuntien yhteinen Yrjöpäivä paraati pidettiin 24.4.1949, jolloin partiolaiset kokoontuivat järjestäytymistä varten silloisen Päivölän pihalle, josta partiolaiset

PARTIO—

Tapa elää!

Näinhän sitä

sanotaan.

Huomaamme sen

nyt kun

tarkastelemme

partiotoiminnan

historiaa

Parkanossa. Moni

on valinnut

partion

harrastukseksi

elämäntavakseen.

Tässä lyhyt

oppimäärä

Parkanon partio

historiasta!

marssivat keskustan halki yhteiskoululle. Yhteiskoululla rovasti Yrjö Koivukoski piti partiolaisille puheen.

Vuonna 1956 perustettiin tyttölippukunta Parkanon Kipinät. Lippukunnan johtajaksi valittiin tuolloin Lea Tammela. Lippukunta siirtyi myös niin sanottuihin sinisiin partiolaisiin. Myöhemmin samana vuonna lippukunnanjohtajaksi valittiin Toini Härnä.

Parkanon Partiopoikien ja Parkanon Kipinät -lippukunnan liput hankittiin v. 1959. Poikien lipun piirsi Juhani Majuri, tangon suunnitteli Paavo Manninen ja sen valmisti vanhempainneuvosto. Tyttöjen lipun valmisti vanhempainneuvosto. Molemmat liput vihittiin juhlallisesti Yrjön-päivän juhlassa. Vihkimisen suoritti rovasti Yrjö Koivukoski. Tästäkin eteenpäin lippukuntien yhteistoiminta oli tiivistä. Lippukunnat leireilivät ja vaelsivat yhdessä.

Parkanon Kipinät vuokrasivat vuonna 1966 Kuivasjärven Pajaniemestä alueen, jonne tuli vanhempainneuvoston toimesta partiokämppä, Kipsu. Samaan aikaan pojat rakensivat turvekammeja ympäri maakunnan esim. Kivilammelle, Latikkaan sekä Nivusjärvelle. Vuonna 1968 Partiopojat ostivat valtiolta rantapalstan Valkeisen järven rannalta. Samana vuonna sinne rakennettiin myös turvekammi. Vuonna 1970, vanhempainneuvosto siirsi alueelle entisen Järvenmäen autiotalon, jonka paikalle pystytti Eemeli Kyrönviita. Näin sai alkunsa vieläkin käytössä oleva Erä-Valkea.

Vuonna 1974 Parkanon Kipinöille tuli ongelma. Kipsun alueen vuokrasopimusta ei saatu jatkettua. Piti löytää uusi alue. Poikien Keskuksella oli Kaidoillavesillä valtiolta vuokrattu, käyttämätön alue. Sinne vanhempainneuvosto jälleen siirsi rakennuksen ja se koottiin. Kipsu vihittiin uuteen paikkaansa 1976 ja sähköt Kipsu sai 1977.

Vuonna 1987 Parkanon Partiopojat ja Parkanon Kipinät yhdistyivät Parkanon Kipinäpartioksi Oman lipun yhteislippukunta sai vuonna 1990. Nyt lippukunta täyttää (jos lasketaan Poikien ja Kipinöiden aloittajaisista) 50 VUOTTA. Onnea!!!!

-Maki-

Lähteet: Tukki
Oiva Yliruusi
ja muut pienet historiikit....

Tämä Mauri Kuivasen kirjoittama historiikki on alun perin julkaistu Partsikassa Kipinäpartion 50-vuotisjuhlanumerossa vuonna 1997.

Arja ja Hannu Pihlajan aikana Parkanon poika- ja tyttölippukunnat yhdistyivät Kipinäpartioksi. Arjan kädessä on tästä kertova yhdistysrekisterin muutosilmoitus vuodelta 1987.

Vuonna 1987 aika oli kypsä yhteislippukunnalle

Arja ja Hannu Pihlaja tulivat mukaan Parkanon partiotoimintaan vuonna 1976, jolloin lippukuntia oli vielä kaksi, erikseen tytöille ja pojille. Tuolloin Parkanon Partioipoikien lippukunnanjohtajana toimi Kauko Volotinen ja Parkanon kipinöiden lippukunnanjohtajana Maija-Liisa Lehdonmäki.

- Tämä oli meidän tapamme tulla paikkakunnalle. Halusimme löytää ystäväpiiriä ja tekemistä, Arja toteaa.

Pihlajat olivat muuttaneet Parkanoon vuotta aikaisemmin. Partio oli tuttu asia jo ennestään, sillä Arja oli toiminut aiemmin Lempäälän Kanavan Vartijoissa kolkkapoikien johtajana.

Muutaman vuoden kuluessa Arjasta tuli Kipinöiden ja Hannusta Partioipoikien lippukunnanjohtaja. 1980-luvulle tultaessa heistä alkoi tuntua siltä, että lippukunnat voisi mahdollisesti yhdistää. Pariskuntana toimiessa tämä tuntui heistä luontevalta, mutta muussa partioväessä ajatus ei heti ottanut tulta.

- Yhdistämisajatus herätti tunteita. Pelättiin esimerkiksi, häviävätkö joko tytöt tai pojat. Tai että pojilta katoaa retkeilytaito, Arja muistelee.

Tämä pelko johtui hänen mukaansa siitä, että tyttö- ja poikapartiossa oli tuolloin vähän eri painotukset. Pojat harjoittelivat esimerkiksi erätaitoja, suunnistamista ja kilpailutoimintaa. Tyttöjen ohjelma suuntautui enemmän yhteiskunnalliseen toimintaan.

Parkanossa erona oli lisäksi, että partiomajoista tytöillä oli Kipsu ja pojilla Valkeinen.

Aika oli kuitenkin kypsä yhteislippukunnalle, ja yhdistäminen tapahtui virallisesti 11.5.1987.

Muutama vuosikymmen sitten partiossa kävi paljon lapsia, ja Arja muistelee vetäneensä ensin yksin 40 sudenpennun laumaa. Myöhemmin hän sai avukseen Pirkko Mettomäen, jonka omat pojat harrastivat partiota. Mukana

olivat vuosien ajan aktiivisesti myös Pihlajien kaksi vanhinta lasta Kimmo ja Riikka. Kuopus Miikkakin oli partiossa mukana jonkin aikaa, mutta vanhempien aktiivisuus hiipui 1990-luvun kuluessa muiden harrastusten myötä.

Isojen partioikäluokkien aikana toimintaa järjestettiin Parkanon keskustan lisäksi ainakin Vuorijärvellä, Kairokosken asemalla, Yliskylässä ja pioneerivarikolla.

- Lisäksi 1970- ja 80-luvulla oli äitivartio, jossa toimivat aktiivisesti Sylvi Raitio ja Tuula Manninen. Se oli tukiorganisaatio, joka järjesti rahankeräystä sekä siivosi ja ylläpiti tiloja, Hannu kertoo.

Pihlajien mukaan partiossa parasta on luontosuhde.

- Luonnossa liikkuminen ja perinteiset erätaidot ovat edelleen se juttu. Ja niitä on täällä Parkanossa kyllä vaalittukin, Arja sanoo.

Hän toteaa, että edelleen vuosien jälkeenkin nuotion savun haju tuo mieleen paljon muistoja. Kirkkaimmat niistä liittyvät nimenomaan moniin partiossa tehtyihin retkiin ja iltanuotioihin.

Entisiä lippukunnanjohtajia ilahduttaa, että Kipinäpartiossa on edelleen mukana heidän aikanaan aloittaneita, kuten Taru Haapakoski ja Mauri Kuivanen.

- On hienoa, että on aikuisia, jotka mahdollistavat lapsille ja nuorille tätä harrastusta.

Niina Martikainen, teksti ja kuva

Ykkösvitjan hyvästä yhteistyöstä vastasivat Mauri Kuivanen, Tommi Silvennoinen ja Merja Avonius.

Parkanon vahvistukset Porin Testikuvassa

Ykkösvitja, 252 Harmaa sarja

Ajatus partiokisoihin osallistumisesta oli muhinut mielessämme jo puolisen vuotta, kun Maukka rupesi haalimaan joukkueita kasaan Porin Testikuva-kisaan. Vartio saatiin kasaan ilman suurempia tappeluita vapaaehtoisten välillä.

Lippukunnassamme aikuisten kisaosallistumisesta oli jo kulunut aikaa, mutta yksi tavoitehan meillä oli mielessä. Totta kai voittamaan lähetään! Ei uskoisi, että aikuista voi jännittää kisa-aamuna niin paljon, mutta kyllähän se voi.

Kisajännitys lähti purkautumaan, kun asetuttiin lähtöasemiin kuormalavan juurille. Sormet syyhyten odotimme paperinavauslupaa. Lähtötehtävästä tykättiin kovasti. Mukavaa itseasiassa oli, että kätevyystehtävissä materiaalia oli riittävästi eikä niitä tarvinnut haalia kokoon.

Kaupunkiympäristössä toteutettu kisa oli uutta kaikille, ja suunnistuksissa eksymisen mahdollisuus oli täten minimoi-

tu. Sokkokokkirasti oli hauska ajatus, ja Ykkösvitjan etnisestä padasta tuli hyvää. Erityisesti rakastimme Porin Kauppatorin rastia. Ainoa harmitus rastilla oli, että materiaalia ei riittänyt kolmeen koriin, jotta kaikki olisivat saaneet tehdä oman korinsa.

Yörastin tehtävissä onnistuimme mielestämme mukavasti, ja ne mittasivat monipuolisesti ryhmäytaitoja ja erilaista osaamista. Erityispointsit sisävessasta! Parasta koko kisassa oli Ykkösvitja. Yhteistyömme pelasi kisassa hyvin, ja kisafileistä ylläpiti sopiva nälviminen, yhdessä nauraminen ja tehtävissä osittainen onnistuminen.

Merja Avonius

#lspartiopiiri #testikuva #partiotaitokisat
#pori #partioscout

Oli synkkä ja myrskyinen yö...

On syksy -86. Luokkatoverini ovat käyneet partiossa jo muutaman vuoden, minäkin uskaltaudun yhtenä perjantaina mukaan. Muutaman viikon päästä on ensimmäisen partioleirini, Syysvahis. Rohkeasti olen lähdössä mukaan, vaikka retkikokemusta ei olekaan. Pakkaan tavarani punaiseen koulureppuun. Jännitystä on ilmassa, unohdan lukita kotioven lähtiessäni.

Illan jo hämärtyessä keräännymme vanhan kyläkoulun luokan lattialle istumaan iltaohjelmaa varten. Parrakas mies sanomalehtikäärö kourassaan istuu ovensuuhun pianon viereen. Ovesta tuleva valonkaje valaisee toisen puolen kasvoista ja paljastaa sanomalehtikäärön olevan vanha ja luettu.

Mies kertoo löytäneensä lehden, ja lehdessä olevan jutun vuoksi päättyy kertomaan tarinaa oman vartionsa retkestä vuosia sitten tässä samassa vanhassa kyläkoulussa. Puisessa vanhassa isossa kyläkoulussa on todella paksut seinät – muistoissani ainakin metrin paksuiset. Mies kertoo, että seinissä on joitain luokkuja, joista pääsee seinän sisälle ja voi kulkea vaikka huoneesta toiseen.

Vartion pojat olivat retkelläan kuulleet seinistä outoa ääntä, rapinaa ja koputusta. Nuo uteliaat, nokkelat ja ehkä hieman seikkailuhaluisetkin pojat päättivät uskaltautua luukusta sisään natisevien tummien puuseinien uumieniin. Ja tästäkään iltatarinasta ei karmaisevaa

jännitystä puuttunut.

Jännitys tiivistyy iltaa kohden. Illan kohokohta on leiridisko. Minua hieman epäilyttää. En tiedä mikä disko on, onko se jotain kamalaa. Leiriläisten taskulamput päätyvät silkkipaperin avulla seinille värikkäiksi discovaloiksi. 80-luvun loppupuolen menomusiikki kajahtaa ilmoille kasettisoittimesta. Dingon Autiotalon tahtiin jalkaa tampataan vierestä viereen – kuin jumppatunnilla ikään. DJ:n vaihtaessa ja kelaillessa kasettia oikeaan kohtaan istumme tauolle syviin ikkunansyvennyksiin. Tanssi-ilta päättyy, kun taskulampana on vielä virtaa yöllisiä vessareissuja varten.

Samainen leiri oli lippukunnan viimeinen tätä laatuaan. Vanha leirikeskus tuhoutui tulipalossa ennen seuraavaa Syysvahista. Minulle selvisi vuosia myöhemmin, että tuo partasuinen mies tarinan takana oli Tukki.

Minulle jäi ikuisiksi arvoitukseksi, pääsikö sinne seinän väliin oikeasti ja oliko niitä seinien salaluokkuja olemassakaan. Partioura kuitenkin jatkui ja tarinoita ja retkiä tuli paljon lisää. Aikanaan useita vuosia kului lippukunnan johdossa, ja nyt hallinnollinen pestini lippukunnassa pyörii talouden ja tiedottamisen parissa. Vuosien kuluessa olen toiminut eri ikäkausien johtajana, nykyisin toimin seikkailijoiden sampona.

Taru Haapakoski

Kuvasatoa vuoden varrelta

Kipinäpartio on vuoden aikana sekä osallistunut ahkerasti muualla järjestettyihin tapahtumiin että järjestänyt monenlaista toimintaa itse. Yksi suurimmista tapahtumista oli valtakunnallinen Roihu-suurleiri Evolla heinäkuussa, mutta mieleen jäävät varmasti myös lippukunnan omat leirit, kuten sudenpentujen ja seikkailijoiden Kokko kesäkuussa, syysleiri Stratokipalus lokakuussa ja talvileiri Kelluva kynttilä helmikuussa. Seuraavien sivujen kuvakoosteessa on kuvia niin leireiltä kuin useista muistakin tapahtumista.

Kelluva kynttilä Vahojärven leirikeskuksessa 17.-19.2.2017

Talvileiriolympialaisten kilpailulajeihin kuului kelkkailu. Kyydissä Niklas Kuivanen, vetämässä Samuli Silvennoinen. Kuva Juhani Haapakoski

Seikkailijat leipoivat sämpylöitä osana Leipuri-taitomerkkiä. Kuva Taru Haapakoski

Talvileirillä opeteltiin kynttilän valmistamista kastamalla. Työssä sudenpennut Väinö Koski ja Niko Lintula, taustalla Alma Imponen. Kuva Taru Haapakoski

Susien syysvaellus Seitsemisessä 30.9-2.10.2016

Yläkuva: Sudet-
tarojavartio teki
syysvaelluksen
Seitsemisen
kansallispuistossa.
Lauantain lounas
tehtiin Honkaniemen
tulentekopaikalla.
Alakuvassa Susia
Liesijoen uudella
sillalla. Kuvat
Juhani Haapakoski

Suurleiri Roihu Evolla 20.-28.7.2016

Röömi-leirilippukunta kokoontui yhteiskuvaan ennen lähtöä Roihun päättäjäisiin. Kuva Jaana Räikkälä

Roihun päättäjäiset. Lähes kaikki 17 000 partiolaista kokoontuivat yhteisiin ohjelmiin suureen suppaan ja sen rinteille. Kuva Juhani Haapakoski

Taru ja Juhani Haapakosken marraskuista avioliittoa juhliittiin jälkikäteen myös Roihulla muun muassa hääajelulla. Kuva Teemu Martikainen

Kokko-kesäleiri Metallin majalla 10.-12.6.2016

Sudenpentujen ja seikkailijoiden oma kesäleiri Kokko sai ensimmäisen päivän päätteeksi leiriportin. Portilla Mikael Kaskenviita, Tuukka Alakatar, Juhana Liesjärvi ja Miska Kaskenviita. Kuva Juhani Haapakoski

Joulunavaus Parkanon torilla 21.11.2016

Joulujuhla seurakuntatalolla 11.12.2016

Akelat Niina Martikainen ja Anita Niemenmaa jakavat syksyn aikana suoritetuja Jälki-merkkejä Ketut-laumalle, edessä Väinö Koski. Kuva Juhani Haapakoski

Joulunavauksen myynnistä vastasivat samoajat ja tarpojat. Vasemmalta Veeti Impponen, Emilia Piilola, Jere Heikkilä ja Miika Kuivanen. Kuva Juhani Haapakoski

Kipinän hetki -sudenpentukilpailut Jämijärvellä 7.5.2016

Ketut-sudenpentulauma teki kevään sudenpentukilpailussa aurinkokiisseliä.
Kuva Juhani Haapakoski

The Amazing Scout Ikaalisissa 18.-19.9.2016

Louteen pystytystä Amazing Scout -tarpoja-, samoaja- ja vaeltajatapahtumassa Ikaalisten kylpylän alueella.
Kipinäpartiosta kuvassa Mauri Kuivanen, Oskari Viitaharju ja Lauri Mäkipää. Kuva Taru Haapakoski

JOTT Paroonin poluilla 14.-15.5.2016

Iltanuotiolla Saaresjärvellä Jamboree On The Trail -vaelluksella. Saaresjärvi sijaitsee Paroonin taipaleen puolivälissä Viinikasta Mikonniemeen. Kuva Juhani Haapakoski

Kevätretki paraatiin Turkuun 24.4.2016

KiPan paraatijoukko vuonna 2016 Aurajoen rannalla. Kuva Johanna Lintula

PARTIO scout

